

Audycja religijna „Wczoraj, dziś i na wieki”, serdecznie zaprasza wszystkich miłych słuchaczy do wysłuchania tematu, który zatytułowaliśmy: „**Przyjaźń**”. - Ireneusz Kołacz, Piotr Andruszkiewicz i Tadeusz Żurek w oparciu o zasady biblijne przybliżą słuchającym przyjacielskie relacje zanotowane w Starym i Nowym Testamencie Pisma Świętego. - Na wstępie przytoczymy jedną ze znanych definicji przyjaźni, którą jest „*bliska i serdeczna znajomość z drugą osobą oparta na wzajemnej życzliwości i zaufaniu*”. Już w Ks. Wyjścia 33: 11, mamy notatkę, że: „*Rozmawiał Pan Bóg z Mojżeszem twarzą w twarz, tak jak człowiek rozmawia ze swoim przyjacielem*”. Musimy na wstępie wyjaśnić ten cytat, że człowiek cielesny może zobaczyć Pana Boga tylko oczami wiary, gdyż nikt dotąd nie widział Pana Boga twarzą w twarz. – Mówi to Ew. Jan: „*Boga nikt nigdy nie widział: on jednorodzony syn, który jest w łonie ojcowskim, ten nam opowiedział*”. Jan 1:18. Dalej Ap. Jan mówi, że „*Ojca widział tylko Ten, który jest od Boga*”. Jan 6:46. A więc tylko Jednorodzony Syn Boży. - Również aniołowie żyjący w niebie mogą oglądać Boga. - Ks. Rodz. 5: 24, Informuje nas, że mąż Boży Henoch chodził z Bogiem; z tego wnioskujemy, że musieli być w przyjaźni. Pan Bóg, również Abrama (Abrahama) traktował jako swego przyjaciela. Ks. Rodz. 12:1-3.

Przyjaźń jest ogniwem łączącym dwie osoby, które wzajemnie się wspierają tak w lepszych jak i gorszych chwilach. Przyjaźń opiera się na szczerości, zaufaniu i wzajemnym szacunku. Ważna jest umiejętność zrozumienia drugiej osoby i przebaczenia winy, która się może zdarzyć. Ponieważ jesteśmy wszyscy ludźmi niedoskonałymi, dlatego nawet przy najlepszych intencjach możemy się potknąć i upaść. – Natomiast w gronie prawdziwych przyjaciół, rzeczywistość staje się bardziej bezpieczna, ciekawa i radosna. Zmienia się nastawienie do życia, a w wielu ludziach dostrzega się dobroć i szlachetność. – „*Przyjaciel zawsze okazuje miłość; rodzi się bratem w niedoli*”, czytamy w Ks. Przypowieści 17:17. Nie znajdziemy w historii biblijnej czulszej przyjaźni nad tą, która łączyła Jonatana z Dawidem. Obaj mieli szlachetne charaktery skłonne do głębokiej i bezinteresownej wzajemnej pomocy, pomimo, że pod wieloma względami różnili się. Dawid popełniał różne pomyłki, jak każdy człowiek, posiadał jednak wiele wyróżniających się zalet. Był on pasterzem, żołnierzem, generałem, mężem stanu, królem, prorokiem oraz wiernym przyjacielem Jonatana, syna króla Saula.

Jonatan, następca tronu izraelskiego, również posiadał szlachetne zalety; był wiernym synem, który często pocieszał swego ojca, gdy spotykały go trudności. Był również zdolnym rycerzem i odznaczał się niechwiejną wiarą w Boga. Obaj z Dawidem byli pobożnymi i wiernymi Bogu ludźmi. Ich zalety szczerości i wiary w Bożą opiekę stanowiły podstawę do wielkiej przyjaźni. Z tej historii biblijnej możemy zauważyć, że Jonatan posiadał dużo dobroci, ponieważ szczerze, nawet ze szkodą dla swojej przyszłości, pomagał Dawidowi. Jeżeli chodzi o Dawida, jego powodzenia i zaszczyty, które zdobywał, stawiały go na stanowisku, które poprzednio posiadał Jonatan. Każdy sukces Dawida jako dowódcy w walce przeciwko wrogim sąsiadującym narodom Izraela, było przysposabianiem ludu do przyjęcia go na następcę tronu po Saulu, zamiast jego syna Jonatana. Król Saul i Jonatan spostrzegli to, lecz na Jonatanie ta rzecz nie wywołała zazdrości ani pretensji do rywala. Jonatan obserwował wydarzenia na dworze królewskim swego ojca i widział zazdrość i złość ojca, gdyż Pan Bóg obficie błogosławił Dawidowi.

Przyjaźń przeważnie jest wynikiem podobnych zainteresowań i zgodnych charakterów. W tym, którego uważamy za przyjaciela, musimy widzieć coś, co nam imponuje i co pozytywnie doceniamy. Pan Bóg tak samo ocenia nasze dążenia. On chce u nas widzieć chęć osiągnięcia stopnia charakteru podobnego do swojego. Z pewnością przyznamy, że opierając się na woli i opatrności Bożej, przyczynia się to do prawdziwej przyjaźni oraz chroni od ducha zarozumiałości i rywalizacji. Staje się to również pomocą w pracy nad własnym charakterem, aby upodobnić go do Bożego charakteru. - Cieszymy się, że dobrotliwy Ojciec Niebieski, z Którym mamy kontakt w naszych modlitwach, jest mocen chronić nas w każdej potrzebie, która zachodzi w naszym życiu, jeżeli tylko ufamy Mu i pokładamy w Nim nadzieję. Nie wątpimy, iż taka była podstawa przyjaźni Jonatana z Dawidem, którego charakter rozwijał się i kształtował na podobieństwo Bożego charakteru. - Miłość do Boga i wiara w struktury Jego cudownego Planu Zbawienia wszystkich ludzi, jest podstawą do przyjaźni z Bogiem, z Chrystusem oraz ze wszystkimi ludźmi, którzy idą drogą prawdy i sprawiedliwości. Ew. Jan 15: 13-14, cytuje słowa Jezusa, który mówi:

„Większej miłości nikt nie ma nad tę, jak gdy kto życie swoje kładzie za przyjaciół swoich. Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynić będziecie, co wam przykazuję”. - W Piśmie Św., jest wiele pięknych przykładów dobrych i kochających Boga ludzi, lecz syn Boży a nasz Zbawiciel w tej grupie przoduje. On nie tylko oddał swoje życie za przyjaciół swoich, lecz również za tych, którzy go policzkowali, naśmiewali się z Niego, nazywali go oszustem, antychrystem, a nawet zaparli się go i zdradzili wydając na śmierć. Natomiast wśród tych, którzy byli Jego przyjaciółmi możemy wymienić jedenastu apostołów, oraz niektóre niewiasty, które często mu towarzyszyły i wspierały Jego misję ewangelizacyjną. Byli też tacy, którzy nawet po Jego śmierci oddali mu swój wykuty w skale grób i prosili Piłata, rzymskiego namiestnika Jerozolimy o Jego ciało w celu pochówku. Jezus był przyjacielem wszystkich ludzi; ale mimo tego byli tacy, którzy go zwalczali i doprowadzili do ukrzyżowania. - Pismo Św., podaje nam dwa kontrasty; Podczas gdy miłość i przyjaźń Ojca Niebieskiego i Syna Bożego oraz Jonatana i Dawida jest wystawiona, jako wzór godny do naśladowania, to przeciwny wzór charakteru jest przedstawiony w Psalmie 41: 10, gdzie jest mowa o Judaszu.

„Nawet przyjaciel mój, któremu zaufałem, Który jadł mój chleb, Podniósł piętę przeciwko mnie”. - Zatrzymajmy się na moment i spójrzmy na Pan Jezus, który w tak krytycznej chwili, gdy Judasz go zdradzał rzekł do niego: „Przyjacielu, po co przychodzisz?”. Mat., 26: 50. - Pismo Św., pokazuje nam nie tylko wielkie przyjaźnie, ale również wielką miłość, okazywaną przez Ojca Niebieskiego rodzajowi ludzkiemu w swoim Jednorodzonym Synu. Pan Bóg dał również przywilej wszystkim naśladowcom Chrystusa stać się synami Bożymi, czytamy w Ew. Mat., 5: 9. „Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani”. I dalej nasz Pan mówi: „Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć i prześladować was będą i kłamliwie mówić na was wszelkie zło ze względu na mnie! Radujcie i weselcie się, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebie; tak, bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami”. Słowa Pana Jezusa wskazują, że prawdziwa przyjaźń jest zdolna do ofiar. My również starajmy się doświadczyć naszą przyjaźń do naszego Ojca Niebieskiego, oraz do naszego Zbawiciela a także do naszych bliźnich a nawet do nieprzyjaciół. Sprawdźmy siebie; czy jesteśmy gotowi poświęcić się w ich sprawach i dla ich dobra?

Jeśli zauważymy, że nie poświęcamy się zbytnio w sprawach Pańskich, to nie oszukujemy siebie mówieniem, że jesteśmy w przyjaźni z naszym Ojcem Niebieskim. Jeśli nie jesteśmy gotowi znosić cierpień i poświęcać się dla dobra drogich nam osób i jeśli nie jesteśmy gotowi wyświadczać przysług nieprzyjaciółom, gdy któryś z nich znajdzie się w potrzebie, to czy rzeczywiście jesteśmy naśladowcami naszego Zbawiciela? - Wiedzmy, że aby iść drogą, którą wskazał nam Jezus, jest koniecznym posiadanie w naszym sercu miłości do naszych bliźnich, wtedy nasza gorliwość i starania wzmocnią się i będziemy więcej zwracać uwagę na nasze myślenie, wypowiedzi, i zachowanie. – Drodzy przyjaciele; miłość, która widzi dobroć i piękność w naturze wszystkich ludzi, pomoże wyrobić dobroć i piękno we własnym charakterze. – Przyjaźń wypływa ze źródła najwyższej miłości, którym jest nasz dobry i miłosierny Ojciec Niebieski. - Ap. Jakub w 3: 11-12, zapytuje: „*Czy źródło może wydać z tego samego otworu wodę słodką i gorzką?*”. - Zapiszmy to w sercach naszych i zapamiętajmy, że duch zdrady przeciw przyjacielowi lub bliźniemu w żaden sposób nie może pochodzić od ducha prawdziwej miłości.

Źródło słodkiej i czystej wody nie może wydzielać gorzkiej wody, tak jak miłość nie może kierować się nienawiścią. Musimy rozpoznać ten strumień złego, który wypływa z innego źródła, od przeciwnika Boga i ludzi. Pamiętajmy również o tym, że zmiana usposobienia miłości i przyjaźni na nie przyjaźń i gorzkość nie przychodzi momentalnie, ale stopniowo. W sprawie Judasza możemy właśnie zauważyć stopniowe odchylanie się, które z początku okazywało się w szemraniu, kiedy Pan Jezus będąc w Betanii, w domu Szymona trędowatego, siedział przy stole, wtedy przyszła niewiasta, mająca alabastrowy słoik czystego olejku nardowego, który wylała na głowę Jezusa. Wówczas „*niektórzy mówili z oburzeniem między sobą: Na cóż ta strata? Przecież można było ten olejek sprzedać i rozdać ubogim. I szemrali przeciwko niej. Ale Jezus rzekł: Zostawcie ją; czemu jej przykrość wyrządzacie? Wszak dobry uczynek spełniła względem mnie. „Albowiem ubogich zawsze macie pośród siebie i gdy zechcecie, możecie im dobrze czynić, mnie zaś nie zawsze mieć będziecie”*”. Marek 14:3-7.

Nie zapominajmy również, że z natury, posiadamy zarodki zła i samolubstwa, które odziedziczyliśmy po naszych przodkach a pośrednio pochodzą one od przeciwnika dobra. Powinniśmy w naszym życiu mieć się zawsze na baczności, gdyż wiemy, że złośnik nie śpi. Dlatego; „*Bądźcie trzeźwi, czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, chodzi wokoło jak lew ryczący, szukając, kogo by pochłonąć. Przeciwwstawcie mu się, mocni w wierze, wiedząc, że te same cierpienia są udziałem braci waszych w świecie*”. 1 Piotra 5:8-9. - Musimy zawsze mieć się na baczności i wyzywać się wszelkiego zła i stale pielęgnować miłość, aby jej woń wypełniała nasze życie i przygotowywała nas do społeczności z naszym Ojcem Niebieskim oraz z naszym Zbawicielem, gdyż Oni są naszą miłością i naszymi prawdziwymi przyjaciółmi, którym zawsze możemy zaufać. Żegnamy was drodzy słuchacze i serdecznie zapraszamy do słuchania naszej następnej audycji w czwartą sobotę następnego miesiąca. Przypominamy również naszą stronę internetową: „**Polish Bible Students Association**”. Dobranoc państwu.